

INFORMACJE URZĘDOWE

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament Orzędownika || Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy
nosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu. || od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel. 12 gr

25

Gniezno, dnia 23-go marca 1929 r.

Rok 78

zporządzenie policyjne dotyczące ochrony dróg publicznych oraz bezpieczeństwa i porządku ruchu publicznego na obszarze Województwa Poznańskiego.

Sposób naładowania.

§ 81.

Ładunek winien być tak podzielony i przymocowany, żeby nie mógł spaść lub spowodować przecięcia wozu.

Zwłaszcza beczki, worki, skrzynie i inne przedmioty, wystające ponad wozem lub po jego bokach, leży silnie przymocować zapomocą powrozów lub łańcuchów. Wleczenie przedmiotów po ziemi jest zabronione.

Przewożenie przedmiotów, powodujących hałas.

§ 82.

Blachy, sztaby żelazne itp. należy tak ułożyć na wozie lub opakować, żeby przy przewożeniu nie powodowały hałasu. Przy ładowaniu i wyładowywaniu wolno przedmiotów tych rzucić. Miejsce właściciela policyjna może wydać stosowne do miejscowych warunków specjalne rozporządzenie, regulujące przewożenie wozów z ładunkami, wywołującymi silny hałas.

Przewożenie ciężarów przez mosty.

§ 83.

Zabrania się bez specjalnego zezwolenia przewożenie przez mosty ciężarów przekraczających dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy jeździe na most.

W razie potrzeby wzmocnienia mostu, ponosi zezwojący kosztą z tem wzmacnieniem związane, a reślone przez właściwy zarząd drogowy.

Ze względu na stan mostów lub nawierzchni dróg toż ze względu na wyjątkowe warunki bezpieczeństwa ruchu może właściwa miejscowa władza policyjna wzgl. właściwy zarząd drogowy na pewien czas zabronić lub ograniczyć ruch pojazdów wzgl. niektórych ich rodzajów na określonych odcinkach drogi. O wydanem takim zarządzeniu winny władze miejscowe natychmiast wzajemnie się zawiadamiać.

B. Ruch pojazdów konnych.

Tablica imienna.

§ 84.

Każdy pojazd konny, który nie jest wyłącznie przeznaczony do przewożenia osób, winien być zaopatrzone w tablicę, umieszczoną po lewej stronie, posiadającą imię i nazwisko i miejsce zamieszkania (miasto, ulicę i numer lub nazwę wsi i powiatu) właściciela pojazdu. Przy wozach większych majątków ziemskich wystarczy nazwa tychże majątków ziemskich z nazwą powiatu, a przy wozach, należących do majątków mniejszych, z nazwą powiatu i powiatu, dokładny adres. Jeżeli kilka takich wozów należy do jednego właściciela, to oprócz tego winny one być oznaczone znakami porządkowymi.

Rozmiar tablicy winien wynosić 15×20 cm. Nawiniem być czytelnie wykonany czarną farbą na białym tle, a litery mają być nie mniejsze niż 4 cm. Powyższy przepis nie dotyczy powozów rządowych.

Hamulce.

§ 85.

Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewożenia ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych na 1 do 4 miejsc, winny być zaopatrzone w hamulce, sporządzone z mocnego materiału poruszane z siedzenia powożącego i działające szybko i sprawnie na tylne koła pojazdu.

Ciężarowe pojazdy zaprzęgowe wiejskie mogą mieć hamulce, poruszane nie z miejsca dla woźnicy.

Dyszle.

§ 86.

Dyszle u wozów i sanii winny być mocne ażeby umożliwiała zatrzymanie wozu wzgl. sanii w każdej chwili.

Sanie.

§ 87.

Zabrania się używać sanii bez dyszla i hołobli, mających zaprzęg tylko z pasów lub postronków.

Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek, nawet w takim razie, jeżeli kilka sanii tworzy jedną kolumnę.

Nie wolno przewozić na drogach publicznych ciężarów saniami, których płoży mają w części dolnej mniej niż 120 cm. długości i mniej niż 10 cm. szerokości. (Płoży są to dwa drągi pod saniami, z przodu zakrzywione).

Uprząż i zaprzęg.

§ 88.

Uprząże zwierząt pociągowych muszą być trwałe i w dobrym stanie.

Zaprzęg w jednego konia winien posiadać hołoble tj. 2 drągi, między którymi zaprzęga się konia do jednokonnego wózka.

Wielkość zaprzęgu.

§ 89.

Ogólna liczba koni zaprzęzonych obok siebie wraz z ewent. uwiązaniem do nich końmi nie powinna przekraczać trzech.

Konie, prowadzone za wozem, muszą być tak krótko uwiązane, żeby nie mogły schodzić w bok. Konie, które kłusują, powinny być na drogach publicznych stale zaopatrzone w mocny kaganiec.

Konie, których nie wolno używać do zaprzęgu.

§ 90.

Nie wolno używać do jazdy zwierząt pociągowych kulawych, lub zakaźnie chorych zwierząt, z widocznymi skazami, zwierząt poważnie pokaleczonych, słabych z powodu starości lub oczywiście przemęczonych. Zakazane jest niepotrzebne i nadmierne bicie zwierząt.

Oświetlenie.

§ 91.

Każdy wóz, znajdujący się wieczorem i w nocy na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni wóz, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym bezbarwnym światłem, umieszczonym po lewej stronie wozu i widocznym z daleka.

Powozy i wózki osobowe winny być zaopatrzone w dwie latarnie, umieszczone po bokach i tak urządzone, aby rzucały jasne bezbarwne światło wprost i na boki, w tył zaś czerwone.

Opowiedzialność.

§ 92.

Za nieprzestrzeżenie przepisów, zawartych w §§ 84—91 niniejszego rozporządzenia, odpowiada właściciel pojazdu i woźnica. Odpowiedzialność właściciela upada, jeżeli w danych okolicznościach uczynił wszystko, by nie być narażonym na odpowiedzialność a mianowicie poczynił wszelkie możliwe kroki, ażeby przepisy były przestrzegane przez woźnicę.

Woźnica.

§ 93.

Każdy zaprzęg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone tylko w jednego konia każdy.

Zabrania się pod karą poniewierać konie lub powierzać powożenie osobom, nieobeznanym z kołniami i obowiązującymi przepisami o ruchu kołowym na drogach publicznych oraz osobom niezdatnym do powożenia z powodu wad umysłowych lub ułomności cielesnych, albo mającym mniej niż lat 16.

Woźnica, któryby podczas powożenia usnął lub powoził, będąc pijanym, będzie pociągnięty do surowej odpowiedzialności.

Osobom nieodpowiednim, a zwłaszcza osobom kilkakrotnie karanym za przekroczenie przepisów o ruchu kołowym, może Wojewoda ze względów bezpieczeństwa publicznego zakazać jeździć konno lub samodzielnie kierować zaprzęgiem na obszarze tut. Województwa.

Miejsce woźnicy.

§ 94.

Każdy wóz powinien być tak urządzony, aby woźnica miał z swego miejsca widok na wszystkie strony. O ile woźnica nie siedzi na siodle, winien zajmować na wozie miejsce dla niego przeznaczone lub ewent. iść obok wozu z lewej strony, nie puszczać cugli z rąk.

Nawoływanie przy spotkaniu.

§ 95.

Przy wymijaniu wozów lub przechodniów powinien woźnica ostrzegać głośno i wczas, ewent. się zatrzymać.

Zatrzymywanie wozów.

§ 96.

O zamiarze zatrzymania wozu lub o zamiarze zmiany kierunku jazdy winien woźnica uprzedzić jących za nim przez podniesienie bicia lub ręki. Nadzór w razie oddalenia się woźnicy od zaprzęgu.

§ 97.

Nie wolno zostawiać zaprzęgniętego wozu na publicznej drodze bez nadzoru. Oddalając się od zaprzęgu, powinien woźnica na cały czas swej nieobecności polecić nadzór innej osobie, odpowiadającej warunkom przewidzianym w § 93.

Zbyteczne dzwonicie.

§ 98.

Przy wozach posiadających dzwonek, np. wozy mleczarskie, wolno używać dzwonka tylko celem zwrócenia uwagi interesentom, jednakowoż zabrania się przez długotrwałe dzwonicie zakłócać spokój na drogach publicznych.

C. Ruch pojazdów mechanicznych.

Znaki rejestracyjne i numery próbne.

§ 99.

Wszystkie pojazdy mechaniczne, znajdujące się na drogach publicznych, bez względu na to, z jakiego powodu i w jakim celu, muszą być zaopatrzone w znaki rejestracyjne, wydane przez Urząd Wojewódzki.

Wobec tego osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą wzgl. sprzedażą pojazdów

mechanicznych do zbadania lub rejestracji, obowiązują przed rejestracją jazd oraz koniecznych wyjazdów przed rejestracją wyjechać w Urzędzie Wojewódzkim przydział numerów próbnych.

Wysokość kwot, wpłaconych na dochód budżetu Min. Robót Publicznych za przydział numerów próbnych, określona jest przepisami § 23 rozporządzenia Min. Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6. lipca 1922 r. o ruchu samochodów itd. (Dz. Ust. R. P. nr. 65 poz. 587) oraz późniejszymi rozporządzeniami.

Osoby i przedsiębiorstwa, które zgłosiły się do rejestracji mechanicznej do rejestracji w Urzędzie Wojewódzkim, a nie są zaopatrzone wymienionymi wyżej numerami próbnymi, mogą się wystarać o bezpłatny numer próbny, ważny tylko na czas potrzebny do rejestracji.

Dopuszczone do ruchu pojazdy mechaniczne według Urząd Wojewódzki do specjalnego rejestru, wyznaczone przez znak rejestracyjny dla danego pojazdu i wydane w formie tablicy z tym znakiem dla umieszczenia na przedzie oraz kartę rejestracyjną czyli pozwolenie kursowania pojazdu, ważne dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej.

Przykrywanie cokolwiek znaków pojazdu mechanicznego jest zabronione. Znaki te należy utrzymywać zawsze w stanie czystym i czytelnym. Obniżanie znaków rejestracyjnych lub umieszczanie obok nich i wogóle z przodu lub z tyłu pojazdu napisów liter, znaków i cyfr poza znakami klubowymi i bryczymi jest niedopuszczalne.

Przenoszenie znaków rejestracyjnych z jednego pojazdu na drugi chociażby tego samego typu, jest zabronione.

Wykazy (dyplomy) szoferskie.

§ 100.

Osoby cywilne jakoteż i wojskowe, prowadzące pojazdy mechaniczne na drogach publicznych, winny posiadać wykaz (dyplom) szoferski czyli pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego, wydane przez właściwy Urząd Wojewódzki w myśl przepisów rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 6. lipca 1922 r. o ruchu samochodów itd. (Dz. Ust. R. P. nr. 65. poz. 587) wzgl. przez władze wojskowe.

Obceokrajowcy, prowadzący zagraniczne pojazdy mechaniczne, kursujące na podstawie międzynarodowego świadectwa drogowego, winni mieć zamiast wymienionego powyżej wykazu szoferskiego upoważnienie do prowadzenia tego pojazdu, wypisanie temże międzynarodowym świadectwie drogowym. Obowiązek okazywania kart rejestracyjnych i wykazu szoferskich.

§ 101.

Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest w czasie prowadzenia pojazdu tego na drodze publicznej mieć zawsze przy sobie pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego (wykaz szoferski) i pozwolenie na dopuszczenie pojazdu tego do ruchu (kartę rejestracyjną). Dokumenty te winien kierownik okazywać na każde żądanie policji państwowej, służby drogowej i urzędów gminnych, upoważnionych w myśl art. 19 ustawy z dnia 7. października 1922 (Dz. Ust. R. P. nr. 89. poz. 666) do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych jakoteż na żądanie osób specjalnie do tego upoważnionych przez Pana Wojewodę lub Ministerstwa Robót Publicznych. Na znak dany ręką przez organy policji lub służby drogowej kierowca obowiązany jest niezwłocznie pojazd zatrzymać.

Międzynarodowe świadectwo drogowe, wydane przez władze polskie, nie zastępują na obszarze Województwa karty rejestracyjnej ani wykazu szoferskiego.

Kierowcy pojazdów mechanicznych zaopatrzeni numerami próbnymi, winni zamiast karty rejestracyjnej

Prolongaty wymienionych powyżej dokumentów § 102.

Karty rejestracyjne winny być co rok w ciągu marca przedstawione w Urzędzie Wojewódzkim do prolongowania.

Wykazy szoferskie winny być także co rok najdalej do 1. kwietnia przedłożone w Urzędzie Wojewódzkim do prolongaty.

Perjodyczne badanie przepisów mechanicznych. § 103.

Pojazdy mechaniczne, używane do celów zarobkowych, tak osobowe jak i ciężarowe, podlegają periodycznemu badaniu przez Komisję Samochodową raz na rok, a wszelkie inne pojazdy mechaniczne raz na 3 lata. Obowiązek przestrzegania terminów leży na właścicielach pojazdów.

Oświetlenie pojazdów mechanicznych. § 104.

Z zapadnięciem zroku winien każdy samochód, znajdujący się na drodze publicznej, być zaopatrzony w światło a to: 2 latarnie o łagodnym blasku bezbarwnym z przodu oraz 1 czerwona z tyłu po lewej stronie pojazdu. Prócz tego tylna tablica ze znakiem rejestracyjnym winna być należycie oświetlona. Latarka tylna oraz urządzenie do oświetlenia tylnego znaku nie mogą być gaszone i zapalane z siedzenia kierowcy lub z wnętrza pojazdu.

Motocykle bez przyczepki winny posiadać tylko światło białe, umieszczone z przodu.

Motocykle z przyczepką powinny posiadać, oprócz światła z przodu, także tylne światło czerwone, podobnie jak samochody.

Pojazdy mechaniczne, służące dla celów rolnictwa i znajdujące się z miejsca postoju na roboty w polu lub odwrotnie, mogą być oświetlone tylko jedną ręczną latarką.

Reflektory § 105.

W miastach, położonych na obszarze tutejszego Województwa, wolno na ulicach słabo oświetlonych, używać reflektorów celem umożliwienia kierowcy samochodu rozpoznania drogi lub zauważenia przeszkód lub przedmiotów, znajdujących się na jezdni.

Rozporządzenia Miejskich Urzędów Policijnych w Poznaniu, Bydgoszczy, Gnieźnie i Inowrocławiu podająca do publicznej wiadomości spis ulic, na których stosownie reflektorów jest poduszczalne.

Sygnaly dźwiękowe. § 106.

Jako dźwiękowy sygnal ostrzegawczy wolno jest kierowcom samochodów używać tylko ręcznych trąbek o niskim tonie, a na obszarze tutejszego Województwa także klaksonów, motocykliści zaś minni używać trąbek o wysokim tonie. Używanie innych sygnalów jak: gwizdek, syren, piszczałek lub dzwonków jest wzbronione.

Kierowcy pojazdów mechanicznych ratunkowych (sanitarnych i straży pożarnej) mogą dla odróżnienia używać specjalnych sygnalów jak: dzwonków, gwizdek syren, piszczałek itp.

Również wzbronione jest nadużywanie sygnalu dźwiękowego, który należy stosować tylko dla niezbędnego ostrzeżenia osób pieszych lub powożących. Sygnal ten dawać należy zawsze, szczególnie przed zakrętami i skrzyżowaniami dróg oraz w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na dłuższej przestrzeni, lub gdy pojazd zbliża się do oddzielnie stojących budynków.

W chwili przejazdu obok wozów z końmi wolno, nie płoszyć koni, dawać sygnaly tylko w wyjątkowych wypadkach celem zapobieżenia nieszczęśliwemu wypadkowi.

Zatrzymywanie pojazdów mechanicznych i zmiana kierunku jazdy.

przed zmianą kierunku jazdy winien kierowca tego pojazdu dać sygnal, a mianowicie: kierując zatrzymaniem pojazdu mechanicznego wyciągnąć rękę w górę, a zmieniając kierunek jazdy wskazać ręką w odpowiednim kierunku.

Samochody kryte winny posiadać specjalny przyrząd mechaniczny celem zastąpienia sygnału dawanego ręką.

Dymienie silnika. § 108.

Wolny wybuch tłumika winien być w miejscowościach zabudowanych zawsze szczelnie zamknięty. Nie wolno wyjechać pojazdem mechanicznym na ulicę, jeżeli silnik dymi wskutek przeoilwienia.

Kierowcy motocykli i samochodów. § 109.

Kierowcy samochodów, motocykli oraz rowerzyści winni ostrzgać zapomocą specjalnych sygnalów, inni wożący za pomocą głosu.

Jeżeli ostrzeżenie takie nie wystarczy, należy zwolnić bieg swego pojazdu lub zatrzymać go.

Zabrania się kierowcom pojazdów mechanicznych wskutek nieoględnej lub lekomyślniej jazdy obryzgiwać przechodniów błotem.

Oddalenie się kierowcy od pojazdu. § 110.

Dopóki marzyna lub silnik pracuje, kierowca nie powinien schodzić z pojazdu i niema prawa oddalać się. Przed oddaleniem się winien zacisnąć hamulec i uniemożliwić puszczenie w ruch pojazdu przez osoby niepowołane.

Zakaz palenia tytoniu w samochodach. § 111.

Zabrania się osobom kierującym pojazdem mechanicznym, a w autobusach również pasażerom, palenia tytoniu podczas jazdy oraz postoju samochodu. W czasie postoju samochodu zakaz palenia obowiązuje kierowcę, o ile tenże znajduje się w chwili postoju samochodu przy kierownicy.

Zakaz prowadzenia pojazdu przez kierowcę nietrzeźwego. § 112.

Prowadzenie pojazdu mechanicznego przez kierowcę nietrzeźwego jest surowo wzbronione. Za przestępstwo to przewidziana jest kara sądowa i utrata dyplomu szoferskiego.

Autobusy. § 113.

Dla autobusów wydaje tutejszy Urząd Wojewódzki osobne przepisy.

D. Dorożki konne i samochodowe. § 114.

Osobno również ureguje się sprawę uruchomienia dorożek konnych i samochodowych.

E. Tramwaje. § 115.

Motornicznych tramwajowych obowiązują ogólne przepisy o ruchu ulicznym z uwzględnieniem tych, które wynikają ze specjalnych właściwości ruchu tramwajowego.

W razie chwilowego zatrzymania ruchu ulicznego wogóle lub wozów tramwajowych na linii w szczególności, należy woz tramwajowe tak ustawić, aby co trzy wozy był pozostawiony 4-metrowy odstęp.

Wóz tramwajowych nie wolno zatrzymywać na skrzyżowaniach ulic oraz na zakrętach, z wyjątkiem potrzeby spowodowanej wypadkiem. Wozy tramwajowe, doczepiane do motorowych wozów tramwajowych, mogą być doczepione i odczepione na drogach publicznych tylko na przystankach i końcowych lub w miejscach specjalnie na ten cel przez Urząd Wojewódzki wyznaczonych na podstawie wniosków miejscowej władzy policyjnej. Reflektory, używane przy wozach tramwajowych, podbadają pod

Reperacje SAMOCHODÓW, TRAKTORÓW oraz wszelkich motorów spalinowych — szlifowanie cylindrów, wałów korbowych z 1|100 mm. dokładnością — wszelkie prace tokarskie, fryzarskie i cheblarskie — pod kierownictwem ścisłe fachowych sił p o l e c a

Fa Auto Tow. z ogr. por. Gniezno

biura 3 maja 57.

warsztaty Killińskiego 4 tel. 248.

Reperacje traktorów i motorów wykonuje się również na miejscu postoju.

Stempl
wszelkiego rodzaju dostarcza po cenach fabrycznych
M. Cegielski
Księgarnia Witkowo.

B I L A N S

Banku Ludowego w Witkowie
Spółdz. zap. z nieogr. odpow.
per. I. I. 1929.

Aktywa		Pasywa
35.247,62	Gotówka w kasie	48.315,39
60,20	Udziały	
468.011,65	Zaliczki procesowe	
43.751,53	Weksle	4.673,63
	Rachunek bieżący	336.616,18
	Wkłady oszczędnościowe	1.394,58
	Konto czekowe	32.848,—
	Fundusz rezerwowy	1.000,—
	Fundusz emerytalny	3.638,70
	Fundusz waloryzacyjny	14.203,09
	Rezerwa specjalna	
43.160,68	Banki	
	Redyskont weksli	190.814,80
	P. K. O. Warszawa	5.780,—
	Nadpłacone procenty	2.023,—
6.977,65	Papiery wartościowe	
44.736,51	Nieruchomość	
3.862,—	Ruchomości	
	Do dysp. Waln. Zgrom.	4.500,47
645.807,84		645.807,84

Liczba członków:

Z roku 1927 przeszło na rok 1928	1036
W roku 1928 przybyło	52
razem	1088
W roku 1928 wystąpiło	8
umarło	15
	23
na rok 1929 przechodzi	1065

Witkowo, dnia 18. marca 1929 r.

Ks. Kaźmierczak Stanisław Gaworzewski.

Płatki ziemniaczane

ma na sprzedaż

Majątność Niechanowo

powiat Gniezno.

Przetarg przymusowy.

W dniu 25. III. b. r. o godzinie 1. po południu sprzedawca będąc u p. Schirmana w Sobiesierni najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą w gotówce

1 jałówkę

Joachimowski, k. s.

Przetarg przymusowy.

W dniu 25. marca o godz. 1. po poł. sprzedawca będąc u p. Jana Króla w Powidzu najwięcej dającym w gotówce i za natychmiastową zapłatą

1 kanapę pociągniętą

Joachimowski, k. s.

Księgi Kontowe

d l a

kupiectwa i przemysłu

poleca w wielkim wyborze i po tanich cenach
M. Cegielski, Księgarnia Witkowo
Telefon № 16.